

ת"פ 63541/11/14 - קישורית מענה עסקי בע"מ, מני צ'יקו נגד מדינת ישראל

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 63541-11-14

31 אוקטובר 2015

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המבקשים: 1. קישורית מענה עסקי בע"מ
2. מני צ'יקו
ע"י ב"כ: עו"ד אורן ברמי

-

המשיבה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

החלטה

1. בפניי בקשת הבקשים להורות על ביטול כתב האישום שהוגש כנגדם מחמת התיישנות, הגנה מן הצדק, אכיפה בררנית וזוטי דברים.
2. לטענתם, העבירות המיוחסות להם הן מסוג חטא ולכן תקופת ההתיישנות לגביהן הנה שנה אחת מסיום החקירה. במקרה דנן, חלפו לטענתם כשנתיים וחצי ממועד ביצוע העבירה וכשנה וחצי ממועד סיום החקירה. לפיכך, דין כתב האישום להתבטל.
3. לחילופין, טוענים הם כי יש להורות על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, שכן גם אם היו מודים בעבירה המיוחסת להם, הרי שמדובר בטעות שבצעו כתוצאה מפרשנות הגיונית של דבר חקיקה או טעות בתום לב ותו לא. כמו כן, הוסיפו כי הם מספקים שירותים לרשויות רבות כגון משרדי ממשלה, רשויות מקומיות ועוד והפגיעה בהם לאור ניהול ההליך הפלילי כנגדם, עלולה למנוע מהם אפשרות גישה למכרזים רבים. הדבר יפגע בנאשמת 1 המעסיקה 250 עובדים.
4. טענה נוספת בפי הנאשמים והיא כי ננקטה כנגדם אכיפה בררנית, שכן "ככל הידוע להם, כתבי אישום הנוגעים לתשלום פדיון ימי חופשה ששולמו, אך לטענת המאשימה חישובם אינו נכון, אינם מוגשים על ידי המדינה" (סעיף 15 לבקשה).

5. לפיכך, דורשים הם מהמאשימה לספק נתונים הנוגעים להגשת כתבי אישום בנסיבות דומות לנסיבות דן ולאישומים אלה העומדים בפני עצמם בפרט (סעיף 16 לבקשה).
6. טענת הגנה נוספת שהועלתה על ידם הנה הגנת זוטי דברים. לשיטתם "אפילו נעברה העבירה (דבר המוכח), הרי שגם לטענת המאשימה כפי שבאה לידי ביטוי בכתב האישום ובע"פ, שולם פדיון חופשה, אולם שולם בחסר של כ- 450 ₪!" (סעיף 18 לבקשה).
7. עוד טענו הנאשמים כי היסוד העובדתי של העבירה לא מתקיים וכך גם היסוד הנפשי ועל כן דין כתב האישום להתבטל.
8. המאשימה טענה כי אמת המידה לביטול כתב אישום מחמת הגנה מן הצדק היא "... התנהגות בלתי נסבלת של הרשות, התנהגות שערורייתית ומקוממת בהתעמרותה בנאשם, שאין הדעת יכולה לסבול ואין תחושת הצדק האוניברסלית יכולה לעמוד מנגד באפס מעשה" (סעיף 6 לתגובה).
9. לפיכך, בהתאם להלכה שהתגבשה בבית המשפט העליון ובבית הדין הארצי לעבודה, ביטולו של הליך פלילי מהווה הליך קיצוני ונדיר שבתי המשפט עושים בו שימוש במשורה.
10. ביחס לטענת ההתיישנות, טענה המאשימה, כי בהתאם לסעיף 31 לחוק חופשה שנתית, התשי"א-1951, תקופת ההתיישנות בהליכים אזרחיים או פליליים היא 3 שנים, ולא שנה אחת כפי שנטען.
11. עוד טענה כי טענת הגנת זוטי דברים אינם טענה מקדמית אלא טענת הגנה שמקומה בשלב מאוחר יותר של ניהול ההליך הפלילי. כך גם לגבי הטענה ביחס לאי התקיימותם לכאורה של היסוד העובדתי והנפשי של העבירה.
12. בתשובתם לתגובת המאשימה, שבו הנאשמים והטעו כי נסיבות הגשת כתב האישום בתיק זה עולות כדי נסיבות המצדיקות ביטול כתב אישום מחמת הגנה מן הצדק בשל תחושה קשה של אי צדק המלווה אותם לנוכח ניהול ההליך הפלילי כנגדם בנסיבותיו של תיק זה.

דין והכרעה

13. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, דין הבקשה להידחות.
14. ההחלטה בדבר הגשת כתב אישום חלף הטלת קנס מנהלי, מצויה במתחם שיקול הדעת של המאשימה ובית הדין לא ישים עצמו בנעלי הרשות שלה ניתנה הסמכות לפעול על פי דין, אלא מקום בו מוכח, כי שיקול הדעת לא הופעל כלל או הופעל בחוסר סבירות קיצוני, שרירות לב או בניגוד לכללי הצדק הטבעי.^[1]
15. חוק העבירות המנהליות, נועד להעמיד בידי רשויות האכיפה אמצעי נוסף, בצד הסמכות הרגילה שבידי התביעה ליזום הליכים פליליים, על מנת שיוכלו לפעול באופן יעיל מידתי ואפקטיבי לאכיפת החוק. המחוקק היה ער לכך, כי יתכנו מקרים בהם הקנס המנהלי לא יצור הרתעה מספקת או שלא יהיה מתאים מסיבה אחרת, ולפיכך, נקבע בסעיף 15 לחוק העבירות המנהליות כי תובע יהיה מוסמך להגיש כתב אישום בגין עבירה שנקבעה כעבירה מנהלית - כאשר הנסיבות מצדיקות זאת ומשיקולים שירשמו.

16. בית המשפט העליון עמד על כך שפרשנות ראויה של הוראות חוק העבירות המנהליות מחייבת, כי בכל הנוגע לעבירה שנקבעה כעבירה מנהלית, דרך המלך תהיה - נקיטת הליך מנהלי, ואילו החלטה של תובע להגיש כתב אישום תהיה החריג לכלל.^[2]

17. ממה נפשך? להרשעה פלילית, עשויות להיות השלכות קשות על יכולתו של המורשע להשתלב בשוק העבודה, לקבל רישיון לעיסוק, לקבל אשרה (ויזה) למדינות שונות ועוד כיוצא באלה תוצאות שיש להן השלכה ישירה על יכולתו של הנאשם לממש את זכויותיו לחופש העיסוק, חופש התנועה, שמו הטוב ועוד. מכאן הזהירות שבה מחויב תובע לנקוט, בעת שהוא מקבל החלטה על הגשת כתב אישום פלילי, חלף קנס מנהלי.

18. כידוע, סמכות רשויות התביעה נתונה לביקורת שיפוטית,^[3] בהתאם לכללים המקובלים במשפט המנהלי, ובענייננו, סבירות שיקול הדעת שהופעל במקרה זה.

ומן הכלל אל הפרט

19. אקדים ואצין, כי לא נעלמה מעיני העובדה כי כתב האישום מייחס לנאשמים חסר של מאות בודדות של שקלים בתשלום פדיון החופשה השנתית ולכן טענת ההגנה של זוטי דברים שובה לב לכאורה.

20. דא עקא, שמקומה של טענה זו יפה לשלב הסיכומים והטיעונים לעונש (ככל שהנאשמים יורשעו בדין), ואין בה כדי להוות טענה מקדמית שבגינה ניתן להורות על ביטול כתב האישום בשלב זה.

21. ביחס לטענת ההתיישנות, כאמור בתגובת המאשימה, עסקינן בתקופת התיישנות של 3 שנים, ולא כפי שנטען ע"י הנאשמים. לפיכך, גם טענה זו - נדחית.

22. ביחס לטענה של אכיפה בדרגית, טענות הנאשמים נטענו בעלמא מבלי שהובא על ידם ולו מקרה אחד בו בנסיבות דומות, הוחלט שלא להגיש כתב אישום. לפיכך, בהיעדר כל ראיה, דין הטענה להידחות.

23. ביחס לפגיעה האפשרית בהם ובמשלח ידם, ככל שיוורשעו, הרי שגם זו טענה שמקדימה את זמנה, שכן לא ניתן לבקש כי בית המשפט ימנע מהרשעה בטרם הודו הנאשמים בעובדות כתב האישום ובטרם התקבל תסקיר מבחן בעניינם. בוודאי שאין המדובר בטענה מקדמית שיש בה כדי להביא לביטולו של כתב האישום כבר בשלב זה.

24. מן הראוי לציין, כי אחדות מהטענות שהועלו ע"י המבקשים עשויות בהחלט להילקח בחשבון במסגרת השיקולים לקולא ע"י המותב שישמע ראיות בתיק, וזאת ככל שהנאשמים יורשעו בדין.

25. לאור כל האמור לעיל, הבקשה, על כל ראשה וחלקיה, נדחית.

26. התיק מוחזר לחברתי, כב' השופטת שרון אלקיים, לשמיעת ראיות.

ניתנה היום, י"ח חשוון תשע"ו, (31 אוקטובר 2015), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

[1] בג"צ 5699/07 פלונית נ' היועץ המשפטי לממשלה. ניתן ביום 26.02.08 ופורסם במאגרים המקוונים.

[2] ראה בג"צ 5537/91 אליהו אפרתי נ' כרמלה אוסטפלד, פ"ד מו(3) 501.

[3] בג"צ 912/11 א.י.ל. סלע נ' מדינת ישראל